Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2532/98

af 23. november 1998

om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner

(EUT L 318 af 27.11.1998, s. 4)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Rådets forordning (EU) 2015/159 af 27. januar 2015	L 27	1	3.2.2015

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2532/98

af 23. november 1998

om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 108A, stk. 3, og artikel 34.3 i protokollen (nr. 3) om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (statutten),

under henvisning til henstilling fra Den Europæiske Centralbank (ECB) ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen ([3]),

i henhold til den procedure, der er fastsat i traktatens artikel 106, stk. 6, og i statuttens artikel 42, og på betingelserne i traktatens artikel 109 K, stk. 5, og i punkt 7 i protokollen (nr. 11) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) i henhold til statuttens artikel 34.3 sammenholdt med artikel 43.1, artikel 8 i protokol nr. 11 og artikel 2 i protokollen (nr. 12) om visse bestemmelser vedrørende Danmark påfører denne forordning ikke en ikke-deltagende medlemsstat nogen rettigheder eller forpligtelser;

(2) i henhold til statuttens artikel 34.3 er ECB inden for de grænser og på de vilkår, der vedtages af Rådet, berettiget til at pålægge foretagender bøder eller tvangsbøder i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til dens forordninger og beslutninger;

(3) der kan være tale om manglende opfyldelse af forpligtelser i medfør af ECB-forordninger og -beslutninger inden for ECB's forskellige kompetenceområder;

(4) for at sikre en ensartet fremgangsmåde ved pålæggelse af sanktioner inden for ECB's forskellige kompetenceområder er det hensigtsmæssigt, at alle almindelige og proceduremæssige bestemmelser vedrørende pålæggelse af sådanne sanktioner er samlet i en enkelt rådsforordning; andre rådsforordninger foreskriver bestemte sanktioner på bestemte områder og henviser til denne forordning med hensyn til de principper og procedurer, der gælder for pålæggelse af sådanne sanktioner;

([1]) EFT C 246 af 6. 8. 1998, s. 9.
([2]) EFT C 328 af 26. 10. 1998.
([3]) Udtalelse afgivet den 8. oktober 1998 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

▼B

(5) for at skabe et effektivt grundlag for administrationen af sanktioner skal denne forordning overlade ECB et vist skøn, både vedrørende de relevante procedurer og vedrørende disses gennemførelse inden for de grænser og på de vilkår, der er fastlagt i denne forordning;

(6) Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og ECB har fået til opgave at sørge for at være fuldt operationelle i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (i det følgende benævnt »tredje fase«); rettidig forberedelse er af afgørende betydning for, at ESCB kan udføre sine opgaver i tredje fase; forberedelsen hviler i høj grad på vedtagelsen inden overgangen til tredje fase af ordningen for pålæggelse af sanktioner i tilfælde af foretagenders manglende overholdelse af de forpligtelser, der er pålagt dem i henhold til ECB-forordninger og -beslutninger; det er ønskeligt, at markedsparterne snarest muligt underrettes om de detaljerede bestemmelser, ECB måtte finde det nødvendigt at vedtage for at kunne pålægge sanktioner; det er derfor nødvendigt at tillægge ECB regeludstedende beføjelser fra datoen for denne forordnings ikrafttræden;

(7) denne forordnings bestemmelser kan kun anvendes effektivt, hvis de deltagende medlemsstater vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at deres myndigheder har beføjelse til i fuldt omfang at bistå og samarbejde med ECB i gennemførelsen af overtrædelsesproceduren som angivet i denne forordning, i overensstemmelse med traktatens artikel 5;

(8) ECB kan anvende de nationale centralbanker til at udføre de opgaver, der påhviler ESCB, i det omfang det skønnes muligt og passende;

(9) beslutninger i henhold til denne forordning, som pålægger pekuniære forpligtelser, skal kunne tvangsfuldbyrdes i overensstemmelse med traktatens artikel 192 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. »Deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten.

2) »National centralbank«: en deltagende medlemsstats centralbank.

3) »Foretagender«: private eller offentlige fysiske eller juridiske personer, undtagen offentlige juridiske personer under udøvelse af deres offentlige beføjelser, i en deltagende medlemsstat, hvor de er underlagt forpligtelser som følge af ECB-forordninger og -beslutninger, herunder filialer eller andre faste forretningssteder i en deltagende medlemsstat, hvis hovedkontor eller hjemsted er beliggende uden for en deltagende medlemsstat.

▼B

4) »Overtrædelse«: enhver af et foretagendes manglende opfyldelser af en forpligtelse, som følger af ECB-forordninger eller -beslutninger.

5) »Bøde«: et engangsbeløb, som et foretagende skal betale som sanktion.

▼M1

6) »Tvangsbøde«: et pengebeløb, som et foretagende i tilfælde af vedvarende overtrædelse skal betale enten som straf eller med henblik på at tvinge de berørte personer til at overholde ECB's tilsynsforordninger og -afgørelser. Tvangsbøder beregnes for hver hele overtrædelsesdag,

   a) efter at der i overensstemmelse med proceduren, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, er givet foretagendet meddelelse om en beslutning, som kræver, at overtrædelsen bringes til ophør, eller

   b) hvis den vedvarende overtrædelse er omfattet af artikel 18, stk. 7, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ([1]), i overensstemmelse med proceduren i artikel 4b i denne forordning.

7) »Sanktioner«: bøder og tvangsbøder.

Artikel 1a

Generelle principper og anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse ved ECB's pålæggelse af sanktioner på foretagender, der ikke overholder forpligtelser, som følger af ECB-forordninger eller -afgørelser.

2. Reglerne, der finder anvendelse på ECB's pålæggelse af sanktioner for manglende overholdelse af en ECB-forordning eller -afgørelse i forbindelse med udførelsen af dens tilsynsopgaver, fraviger reglerne i artikel 2-4 i det omfang, dette er fastlagt i artikel 4a-4c.

3. ECB offentliggør enhver afgørelse om at pålægge et foretagende sanktioner for manglende overholdelse af en ECB-forordning eller -afgørelse inden for tilsynsområdet, uanset om afgørelsen er blevet påklaget eller ej.

ECB skal foretage denne offentliggørelse på sit websted uden ugrundet ophold, og efter at afgørelsen er blevet meddelt det berørte foretagende. Offentliggørelsen skal omfatte oplysninger om overtrædelsens art og identiteten på det berørte foretagende, medmindre offentliggørelse på denne måde vil:

a) skade stabiliteten på de finansielle markeder eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller

b) i det omfang, hvor dette kan fastslås, vil påføre det berørte foretagende uforholdsmæssig stor skade.

([1]) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

▼M1

I disse tilfælde offentliggøres afgørelser om sanktioner i anonymiseret form. Alternativt, hvor de omhandlede omstændigheder forventes at ophøre inden for et rimeligt tidsrum, kan offentliggørelsen i henhold til dette stykke udsættes i et sådant rimeligt tidsrum.

Hvis der verserer en appel ved Domstolen vedrørende en afgørelse, der pålægger en sanktion, offentliggør ECB uden ugrundet ophold også oplysninger på sit officielle websted om status for den pågældende appel og udfaldet heraf.

ECB sikrer, at oplysninger, der offentliggøres i henhold til dette stykke, er tilgængelige på dets officielle websted i mindst fem år.

▼B

Artikel 2

Sanktioner

1. ECB kan pålægge foretagender bøder og tvangsbøder inden for følgende grænser, medmindre andet er angivet i specifikke rådsforordninger:

a) bøder: den øvre grænse er 500 000EUR, og

b) tvangsbøder: den øvre grænse er 10 000 EUR pr. overtrædelsesdag. Tvangsbøder kan pålægges i maksimalt seks måneder, efter at foretagendet har modtaget meddelelse om beslutningen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1.

2. ECB skal ved pålæggelsen af en sanktion og fastsættelsen af dennes art tage hensyn til proportionalitetsprincippet.

3. ECB tager efter omstændighederne hensyn til forholdene i den pågældende sag, f.eks.:

a) på den ene side foretagendets gode tro og åbenhed i fortolkningen og opfyldelsen af forpligtelsen i henhold til en ECB-forordning eller -beslutning samt den omhu og samarbejdsvilje, som foretagendet har udvist, eller på den anden side eventuelle beviser for, at foretagendets ansatte forsætligt har handlet svigagtigt

b) om overtrædelsen har alvorlige konsekvenser

c) gentagelse, hyppighed eller varighed af det pågældende foretagendes overtrædelse

d) foretagendets økonomiske fordel af overtrædelsen

e) foretagendets økonomiske størrelse og

f) om andre myndigheder tidligere har pålagt samme foretagende sanktioner på grundlag af de samme forhold.

▼M1

4. Hvis overtrædelsen består i undladelse af at opfylde en forpligtelse, fritager pålæggelse af en sanktion ikke foretagendet for at opfylde denne forpligtelse, medmindre andet udtrykkeligt angives i den beslutning, der træffes i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, eller artikel 4b.

▼B

Artikel 3

Procedureregler

►M1 1. Beslutningen om, hvorvidt der skal indledes en overtrædelsesprocedure, træffes af ECB på eget initiativ eller på grundlag af et forslag herom fra den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsområde den påståede overtrædelse har fundet sted. ◄ Den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsområde den påståede overtrædelse har fundet sted, kan ligeledes træffe denne beslutning på eget initiativ eller på grundlag af et forslag herom fra ECB.

En skriftlig meddelelse om beslutningen om at indlede en overtrædelsesprocedure sendes til det pågældende foretagende, til den relevante tilsynsmyndighed og til den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsområde den påståede overtrædelse har fundet sted, eller til ECB. Meddelelsen skal indeholde detaljerede oplysninger om beskyldningerne mod foretagendet og de beviser, der underbygger disse beskyldninger. I beslutningen kan det efter omstændighederne kræves, at den påståede overtrædelse bringes til ophør, og meddeles det pågældende foretagende, at det kan blive pålagt tvangsbøder.

2. Ved den beslutning, der er omhandlet i stk. 1, kan det kræves, at foretagendet underkaster sig en overtrædelsesprocedure. Under gennemførelsen af overtrædelsesproceduren er ECB eller den nationale centralbank berettiget til:

a) at kræve fremlæggelse af dokumenter

b) at undersøge foretagendets regnskaber og optegnelser

c) at tage kopien eller udskrifter af sådanne regnskaber og optegnelser og

d) at tilvejebringe skriftlige eller mundtlige forklaringer.

Hvis et foretagende hindrer gennemførelsen af overtrædelsesproceduren, skal den deltagende medlemsstat, hvor de pågældende lokaler er beliggende, yde den nødvendige bistand, herunder sikre ECB eller den nationale centralbank adgang til foretagendets lokaler med henblik på udøvelse af ovennævnte rettigheder.

3. Det pågældende foretagende har ret til at blive hørt af ECB eller den nationale centralbank. Foretagendet skal have mindst 30 dage til at fremlægge sit forsvar.

4. ECB's direktion træffer snarest muligt efter modtagelsen af en meddelelse fra den nationale centralbank, som indleder overtrædelsesproceduren, eller efter høring af den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsområde den påståede overtrædelse har fundet sted, en begrundet beslutning om, hvorvidt et foretagende har begået en overtrædelse. I beslutningen angives det endvidere, hvilken sanktion der eventuelt skal pålægges.

▼B

5. Beslutningen meddeles det pågældende foretagende skriftligt, og foretagendet oplyses om, at det har ret til at få beslutningen prøvet. Beslutningen meddeles desuden de relevante tilsynsmyndigheder og den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsområde overtrædelsen har fundet sted.

6. Det pågældende foretagende har ret til at få direktionens beslutning prøvet hos ECB's Styrelsesråd. En sådan anmodning skal fremsendes senest 30 dage efter modtagelsen af meddelelsen om beslutningen og skal indeholde alle underbyggende oplysninger og påstande. En sådan anmodning skal indgives skriftligt til ECB's Styrelsesråd.

7. En beslutning fra ECB's Styrelsesråd som reaktion på en anmodning, der er indgivet i henhold til stk. 6, skal omfatte begrundelsen for beslutningen og meddeles skriftligt til det pågældende foretagende, til den relevante tilsynsmyndighed for foretagendet og til den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsområde overtrædelsen har fundet sted. I meddelelsen skal foretagendet oplyses om, at det har ret til at få afgørelsen prøvet. Hvis ECB's Styrelsesråd ikke har truffet afgørelse senest to måneder efter anmodningen, kan det pågældende foretagende i overensstemmelse med traktaten anmode om domstolsprøvelse af direktionens beslutning.

8. Sanktioner mod foretagendet må ikke tvangsfuldbyrdes, inden afgørelsen er endelig, enten fordi:

a) den frist på 30 dage, der er nævnt i stk. 6, er udløbet, uden at foretagendet har anmodet om at få beslutningen prøvet hos ECB's Styrelsesråd, eller

b) Styrelsesrådet har meddelt foretagendet sin beslutning, eller den periode, der er nævnt i stk. 7, er udløbet, uden at Styrelsesrådet har truffet en beslutning.

9. Indtægter fra sanktioner, der er pålagt af ECB, tilfalder ECB.

▼M1

10. Hvis overtrædelsen udelukkende vedrører en opgave, der påhviler ESCB eller ECB i medfør af traktaten og statutten, kan der kun indledes en overtrædelsesprocedure på grundlag af denne forordning, uanset om national lovgivning eller nationale bestemmelser kræver en særskilt procedure. Hvis overtrædelsen desuden vedrører et eller flere områder uden for ESCB's eller ECB's kompetence, er retten til at indlede en overtrædelsesprocedure på grundlag af denne forordning uafhængig af enhver kompetent national myndigheds ret til at indlede særskilte procedurer vedrørende sådanne områder uden for ESCB's eller ECB's kompetence. Denne bestemmelse berører ikke anvendelsen af strafferetten og den nationale ret vedrørende tilsynsbeføjelserne i de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1024/2013.

▼B

11. Et foretagende skal afholde omkostningerne ved overtrædelsesproceduren, hvis det er fastslået, at det har begået en overtrædelse.

Artikel 4

Tidsfrister

1. Retten til at træffe beslutning om at indlede en overtrædelsesprocedure som anført i denne forordning ophører et år efter, at enten ECB eller den nationale centralbank i den medlemsstat, i hvis retsområde den påståede overtrædelse har fundet sted, først fik kendskab til den påståede overtrædelse, og under alle omstændigheder fem år efter, at overtrædelsen fandt sted, eller i tilfælde af vedvarende overtrædelse fem år efter, at overtrædelsen er bragt til ophør.

2. Retten til at beslutte, om der skal pålægges sanktioner i tilfælde af en overtrædelse som anført i denne forordning, ophører et år efter beslutningen om at indlede proceduren som beskrevet i artikel 3, stk. 1.

3. Retten til at indlede en tvangsfuldbyrdelsesprocedure ophører seks måneder efter det tidspunkt, hvor afgørelsen kan tvangsfuldbyrdes i medfør af artikel 3, stk. 8.

▼M1

Artikel 4a

Specifikke regler vedrørende de øvre grænser for sanktioner, som ECB pålægger i forbindelse med udførelsen af sine tilsynsopgaver

1. Uanset artikel 2, stk. 1, gælder følgende frister for de bøder og tvangsbøder, som ECB kan pålægge for overtrædelser vedrørende forordninger og afgørelser, og som ECB har vedtaget i forbindelse med udførelsen af sine tilsynsopgaver:

a) for bøder: Den øvre grænse er det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået, som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes, eller 10 % af foretagendets samlede årsomsætning.

b) for tvangsbøder: Den øvre grænse er 5 % af den gennemsnitlige daglige omsætning per overtrædelsesdag. Tvangsbøder kan pålægges i maksimalt seks måneder fra den dato, som er fastsat i afgørelsen om pålæggelse af tvangsbøder.

2. I stk. 1 forstås ved:

a) »årsomsætning«: det berørte foretagendes årsomsætning i det foregående regnskabsår som defineret i relevant EU-ret, og hvis dette ikke er tilgængeligt, i henhold til det berørte foretagendes senest tilgængelige årsregnskaber. Hvis det berørte foretagende er et datterselskab af et moderforetagende, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning fra de senest tilgængelige konsoliderede årsregnskaber i det foregående regnskabsår, og hvis dette ikke er tilgængeligt, i henhold til det berørte foretagendes senest tilgængelige årsregnskaber

▼M1

b) »gennemsnitlig dagsomsætning«: årsomsætningen, som defineret under litra a), divideret med 365.

Artikel 4b

Specifikke procedureregler for sanktioner, som ECB pålægger i forbindelse med udførelsen af sine tilsynsopgaver

1. Uanset denne forordnings artikel 3, stk. 1-8, finder reglerne i nærværende artikel anvendelse på overtrædelser vedrørende forordninger og afgørelser, som ECB har vedtaget i forbindelse med udførelsen af sine tilsynsopgaver.

2. Hvis ECB i forbindelse med udførelsen af sine opgaver i henhold til forordning (EU) nr.1024/2013, mener, at der er grund til at nære mistanke om, at en eller flere overtrædelser af en ECB-forordning eller -afgørelse, jf. artikel 18, stk. 7, i forordning nr. 1024/2013, begås eller er blevet begået af et foretagende, der har sit hovedkontor i en medlemsstat i euroområdet, udfører ECB de relevante undersøgelser i overensstemmelse med følgende bestemmelser.

3. Ved afslutningen af en undersøgelse, og før et færdigt udkast til afgørelse udarbejdes og fremsendes til Tilsynsrådet, underretter ECB i henhold til sin beføjelse til at undersøge overtrædelser inden for tilsynsområdet det berørte foretagende skriftligt om resultaterne af den foretagne efterforskning og om eventuelle indsigelser, som er gjort herimod.

I den i første afsnit omhandlede meddelelse oplyser ECB i henhold til sin beføjelse til at undersøge overtrædelser inden for tilsynsområdet det berørte foretagende om dets ret til at udtale sig skriftligt til ECB om de faktuelle resultater af efterforskningen og de indsigelser, som ifølge meddelelsen er gjort imod foretagendet, herunder de enkelte bestemmelser, som påstås ikke overholdt, og fastsætter en rimelig tidsfrist for fremsendelse af sådanne udtalelser. ECB har ikke pligt til at tage hensyn til skriftlige udtalelser, som er fremsendt efter udløbet af den tidsfrist, som ECB i henhold til sin beføjelse til at undersøge overtrædelser inden for tilsynsområdet har fastsat.

ECB kan også i henhold til sin beføjelse til at undersøge overtrædelser inden for tilsynsområdet, efter at have givet meddelelse i overensstemmelse med første afsnit, opfordre det berørte foretagende til at deltage i en mundtlig høring. Parterne, som er omfattet af en efterforskning, kan lade sig repræsentere ved og/eller bistå af advokater eller andre kvalificerede personer under høringen. Mundtlige høringer er ikke offentlige.

Et foretagende, som er genstand for efterforskning, har ret til aktindsigt, og denne ret skal garanteres. Den omfatter ikke fortrolige oplysninger.

4. Tilsynsrådet forelægger Styrelsesrådet et færdigt udkast til afgørelse, der fastslår, om det berørte foretagende har begået en overtrædelse eller ej, og som præciserer hvilke sanktioner der eventuelt skal pålægges, jf. proceduren i artikel 26, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1024/2013.

5. Det berørte foretagende har ret til at anmode om, at Det Administrative Klagenævn foretager en revision af Styrelsesrådets afgørelse i henhold til stk. 4, jf. proceduren i artikel 24 i forordning (EU) nr. 1024/2013.

▼M1

Artikel 4c

Specifikke tidsfrister for sanktioner, som ECB pålægger i forbindelse med udførelsen af sine tilsynsopgaver

1. Uanset artikel 4 udløber retten til at træffe afgørelse om at pålægge en sanktion for manglende overholdelse af en ECB-forordning eller -afgørelse i forbindelse med tilsynsopgaver, fem år efter at overtrædelsen har fundet sted, eller i tilfælde af en vedvarende overtrædelse, fem år efter at overtrædelsen er ophørt.

2. Enhver foranstaltning truffet af ECB med henblik på undersøgelser eller procedurer i forbindelse med en overtrædelse medfører, at tidsfristen i stk. 1 afbrydes. Tidsfristen afbrydes med virkning fra datoen, hvorpå den berørte enhed under tilsyn underrettes om foranstaltningen. Enhver afbrydelse medfører, at løbetiden for tidsfristen begynder at løbe på ny. Tidsfristen må dog ikke overskride en periode på ti år, efter at overtrædelsen er indtrådt, eller, i tilfælde af en vedvarende overtrædelse, ti år efter at overtrædelsen er ophørt.

3. Tidsfristerne i de foregående stykker kan forlænges, hvis:

a) Styrelsesrådets afgørelse er underlagt Det Administrative Klagenævns revision eller er påklaget til Den Europæiske Unions Domstol, eller

b) der er indledt en straffesag mod det berørte foretagende vedrørende samme faktiske forhold. I et sådant tilfælde forlænges tidsfristerne i de foregående stykker, indtil Det Administrative Klagenævn eller Domstolen har revideret afgørelsen, eller indtil straffesagen mod det berørte foretagende er afsluttet.

4. ECB's ret til at tvangsfuldbyrde en afgørelse om at pålægge en sanktion udløber fem år efter, at en sådan afgørelse er blevet truffet. Enhver foranstaltning truffet af ECB med henblik på at tvangsfuldbyrde betalinger eller betalingsvilkår i forbindelse med den pålagte sanktion medfører, at tidsfristen for tvangsfuldbyrdelse afbrydes.

5. Tidsfristen for tvangsfuldbyrdelse af sanktioner suspenderes:

a) indtil betalingsfristen for den pålagte sanktion er udløbet

b) hvis tvangsfuldbyrdelse af betalingen af den pålagte sanktion er suspenderet i overensstemmelse med en afgørelse fra Styrelsesrådet eller Domstolen.

▼B

Artikel 5

Domstolsprøvelse

De Europæiske Fællesskabers Domstol har fuld prøvelsesret i den i traktatens artikel 172 anvendte betydning vedrørende endelige beslutninger om pålæggelse af sanktioner.

Artikel 6

Almindelige bestemmelser og regeludstedende beføjelser

1. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i denne forordning og bestemmelserne i andre rådsforordninger, som bemyndiger ECB til at pålægge sanktioner, gælder bestemmelserne i sidstnævnte.

▼B

2. Under iagttagelse af de grænser og betingelser, der er fastlagt i denne forordning, kan ECB vedtage forordninger, der nærmere angiver, hvordan sanktioner kan pålægges i overensstemmelse med denne forordning, samt retningslinjer for samordning og harmonisering af procedurerne for gennemførelse af en overtrædelsesprocedure.

Artikel 7

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6, stk. 2, finder anvendelse fra denne forordnings ikrafttræden. De øvrige artikler finder anvendelse fra den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.